

[Dræbøje]

nisterielle opgaver bør kunne klares og kan fornuftigt klares i statsamterne. Det gælder således bevillingssagerne omkring fri proces.

Inden for det indenrigsministerielle område er den væsentligste opgave tilsynet med kommunerne, som udøves af tilsynsrådet. Uden i øvrigt at tage stilling til hverken art eller omfang af dette tilsyn vil jeg godt fastslå, at også denne opgave forekommer rimeligt placeret i statsamterne. Det gælder også ledelsen af det civile beredskab, som er en anden del af de indenrigsministerielle opgaver.

Vi kan altså i disse store træk tilslutte os konklusionen vedrørende den væsentligste del af statsamternes nuværende opgaver. Så langt, så godt.

I redegørelsen omtaler ministeren videre amtmændenes andre opgaver, og det siges, at amtmændenes formelle repræsentative rolle efter deres eget ønske vil blive yderligere væsentligt reduceret. Det er også højst nødvendigt. I det radikale venstre vil vi gerne være med til at tage fjerbusken fra amtmændene, men vi vil gerne gøre det lidt mere vidtgående, end formuleringen i redegørelsen lægger op til. Det gælder både med hensyn til de repræsentative frynsegoder, normeringen af stillingen og den øvrige repræsentative funktion. Vi synes, at det ligeud skal konstateres, at en lokal statsforvaltning i dag ikke kan eller skal ledes med fortidig pomp og pragt.

Her er vi ved den sidste del, konklusionen i ministerens redegørelse om, at navnene »statsamt« og »amtmand« skal bevares. Vi mener, at man godt kunne kalde amtmændene »forvaltningschefer« – det er der også andre her der har foreslået – og i øvrigt indretningen for »statens lokale forvaltning«. Herved opnås, at man undgår forvekslingsmulighederne med »amtskommune«, »amtsråd« og andre af amtsorganerne i den kommunale styrelsesform. Det synes vi vil være en fordel. Vi mener, at det er muligt at finde fornuftige formuleringer på de praktiske problemer, en sådan navngivning ville give anledning til.

Birgith Mogensen (CD):

Centrum-demokraterne er enig med regeringen i, at statsamterne skal bevares. Vi ser det som en fordel, at disse statslige opgaver løses lokalt, uden at man derfor ændrer på

den sædvanlige byrdefordeling mellem stat og kommuner.

Flygaard (DR):

Jeg tror, det var fornuftigt, at man for 10 år siden ikke tog stilling til, hvilken afgørelse man skulle træffe for så vidt angår statsamterne. En tidligere ordfører har været inde på den betragtning, at så var de nok røget med i købet. Nu er der gået 10 år, og vi har haft lejlighed til at vurdere, hvorledes kommunalreformen har udviklet sig. Med den bemærkning ønsker jeg også at tilkendegive, at mange mennesker jo nok i kraft af, at amtmanden både var formand for amtsrådet og den lokale statsadministrator, har kædet de to ting sammen på en måde, der nok kan forekomme en lille smule uheldig. Vi mener derfor, at den nuværende ordning med statsamterne i det store og hele har fungeret tilfredsstillende.

Som udgangspunkt må vi nok sige om denne redegørelse fra indenrigsministeren, at vi er enig med ham i hovedkonklusionen, nemlig at statsamterne bør bevares. De tre hovedområder, ministeren har nævnt i sin redegørelse, dels området vedrørende justitsministeriet, dels området vedrørende indenrigsministeriet, dels det tredje opsamlende område, forekommer at være et naturligt arbejdsfelt for den lokale statsadministration i dag.

Vi er ganske afslappede over for, om man fortsat skal have en amtmand med fjerbusk m.v., vi synes ikke, at det er det afgørende. Men vi synes, at der skal være en lokal statslig administrationschef eller forvaltningschef, som tager sig af det, der efter vores opfattelse klart forekommer at være opgaver af, skal vi sige statslig karakter, og ikke opgaver af kommunal karakter.

Med disse bemærkninger skal jeg tilsige en velvillig støtte til, at man bevarer statsamterne, men nok prøver at finde et mere passende navn, enten det nu skal være ved en konkurrence eller på anden måde. Jeg tror, vi har behov for at bevare den kontinuitet, jeg i hvert fald føler statsamterne igennem mange, mange år har været udtryk for.

Den fg. formand (Arentoft):

Hr. Steffensen har ordet. Jeg beklager, at jeg ikke overholdt talerrækken. Men jeg tror,